

Integracja. Innowacyjność. Inwestycje

– wyzwania eRozwoju lokalnego i regionalnego
w latach 2007–2010

Zagadnienia interoperacyjności w Polsce na tle rozwiązań w innych krajach Europy

Dariusz Woźniak

Po co nam dokument rządu poświęcony zagadnieniom interoperacyjności?

- By w sposób czytelny komunikować się z administracją publiczną i społeczeństwem
- By uporządkować rzeczywistość w celu lepszego jej zrozumienia i tym samym bardziej skutecznego działania
- By ułatwić zrozumienie planów władzy centralnej
- By nauczyć się mówić wspólnym językiem
- By dokonać zmiany – ułatwić harmonizację inwestycji w systemy teleinformatyczne i tym samym ograniczyć straty powstałej z powodu błędnych decyzji inwestycyjnych – znaczenie operacyjne

Krajowe Ramy Interoperacyjności

- Powszechnie już na świecie stosowane narzędzie wspomaganie zarządzania państwem w dobie społeczeństwa informacyjnego – na wszystkich kontynentach
- Wydany przez centralną lub federalną administrację publiczną zestaw założeń organizacyjnych, metodyk, standardów i specyfikacji, obowiązujących lub rekomendowanych dla podmiotów administracji publicznej w danym kraju w celu zapewnienia współpracy pomiędzy podmiotami administracji publicznej.
- Zazwyczaj szersza inicjatywna, ściśle powiązana z innymi działaniami na rzecz podniesienia efektywności działania i jakości usług administracji publicznej.

Europejskie Ramy Interoperacyjności

- European Interoperability Framework for Pan-European E-Government Services [wersja 1.0 - <http://europa.eu.int/idabc/en/document/3782>]
- Uzupełnienie dla krajowych ram interoperacyjności o wymiar pan-europejski.
- Skierowane do osób zarządzających projektami eGovernment w państwach członkowskich UE oraz w agendach UE.
- Zawierające rekomendacje dla treści krajowych ram interoperacyjności.

Rekomendacje EIF [1/2]

- W zakresie front-office należy dla zapewnienia interoperacyjności wziąć pod uwagę aspekty związane z:
 - prezentacją i wymianą danych,
 - dostępnością wielokanałową w oparciu o odpowiednio zaprojektowane interfejsy,
 - odpowiednimi tablicami znaków,
 - typami plików i formatami dokumentów.

Rekomendacje EIF [2/2]

- W zakresie back-office należy dla zapewnienia interoperacyjności wziąć pod uwagę aspekty związane z:
 - integracją danych i warstwami pośredniczącymi,
 - standardami powiązаныmi z XML oraz EDI,
 - usługami sieciowymi,
 - rozproszonymi rozwiązaniami architektury systemów teleinformatycznych,
 - protokołami transferu plików i komunikatów.

Rekomendacje EIF dla KRI [1/2]

- Jednoznaczne określenie zakresu obowiązywania – czy tylko administracja publiczna, czy również inne typy podmiotów w określonych sytuacjach.
- Określenie charakteru prawnego – jakiego typu zobowiązanie prawne wiąże się z danym standardem lub specyfikacją.
- Użycie otwartych standardów.
- Zachowanie niezależności systemów teleinformatycznych w administracji publicznej od „zamkniętych” (ang. proprietary) rozwiązań.

Rekomendacje EIF dla KRI [2/2]

- Uzgodnienie wspólnych schematów XML i rozpowszechnianie ich bez pobierania opłat.
- Ograniczanie ilość zbieranych informacji poprzez dobrze zdefiniowane słowniki danych oraz struktury danych.
- Optymalizacja procesów związanych z świadczeniem usług publicznych.
- Zapewnienie bezpieczeństwa informacji.

Działania Komisji Europejskiej

- Technologie zapewniające interoperacyjność [aspekty techniczne] są już na tyle dojrzałe, iż należy przejść od fazy badań przedkonkurencyjnych do wdrożenia [z FP do CIP].
- Nowa wersja Europejskich Ram Interoperacyjności - prace do końca roku 2007 [Pan-European eGovernment Services Committee (PEGSCO)]
- Komisja zleciła ocenę Europejskich Ram Interoperacyjności - Gartner Group [raport dostarczony w maju 2007]
- Głosy krytyczne reprezentantów państw członkowskich wobec raportu:
 - pominięcie zasady subsydiarności
 - zbyt silna rekomendacja dla modelu PPP
 - brak wystarczającej dbałości o ochronę danych obywateli
- Promocja Open Document Exchange Format
- Opracowanie strategii dla semantycznej interoperacyjności

Czy w Polsce jest trudniej wprowadzić interoperacyjność?

- Brak silnego przywództwa politycznego (czy to jest politycznie interesujące? Czy na tym możemy coś zyskać w sondażach?)
- Resortowość
- Brak pracy analitycznej u podstaw (optymalnie: rozpocząć pracę nad architekturą korporacyjną państwa i w oparciu o nią podejmować decyzje)
- Działania „wyspowe” i ad hoc, osadzone w prawie, często trudne do modyfikacji
- Brak kultury prowadzenia intensywnej polityki informacyjnej państwa, a szczególnie w obszarze teleinformatyki

Co zatem w ramach Polskich Ram Interoperacyjności znaleźć się powinno?

- Stanowisko polityczne w zakresie interoperacyjności [np. rola otwartych standardów i ich definicja].
- Uporządkowanie i pokazanie relacji pomiędzy poszczególnymi elementami rzeczywistości, które kształtują warunki dla zapewnienia interoperacyjności – dokumenty strategiczne, rozproszone uwarunkowania prawne, wdrażane i planowane systemy teleinformatyczne, wiedza o teleinformatyce.
- Opisanie wizji docelowej w jej poszczególnych fazach rozwoju.
- Cykl życia standardów [nie tylko lista standardów, ale również zakres ich zastosowania].
- Rekomendacje co do podstawowych założeń architektur logicznych systemów teleinformatycznych w administracji.
- Zarządzanie krajowymi ramami interoperacyjności.